

včas. Ale odvolání podané jím 20. září 1929 jest pokládati za opožděné vzhledem k žalovaným a bylo je proto odmítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Podle § 36 c. ř. s. nabývá zrušení plné moci k vedení rozepře, způsobené odvoláním nebo výpovědí, proti odpůrci v rozepři právního účinku teprve, když mu zánik plné moci byl ohlášen, v právních věcech pak, v nichž jest nařízeno zastoupení advokátem, jako v souzeném případě, když mu strana oznámila, že jiný advokát jest ustanoven. Oznámení to má se státi doručením podání. Takové oznámení se podle spisů nestalo a nezáleží na tom, proč se to nestalo. Jest proto bezvýznamné, že při ústním jednání dne 8. června 1929, kde zastupoval žalobce nový právní zástupce, Dr. Vladimír H., mohl podle stěžovatelova mínění odpůrce zvědět o novém zástupci. Tato okolnost je tím méně rozhodná, ano podle záznamu v protokole o tomto jednání jest uvedeno, že Dr. Vladimír H. zastupuje žalobce jako náměstek Dr. Jaroslava K-a, a tento záznam je rozhodný, poněvadž o jeho opravu nebylo žádáno. Platí proto proti odpůrci v rozepři Dr. Jaroslav K. i nadále za žalobcova zmocněnce. Stěžovatel má ovšem pravdu potud, že se Dr. Vladimír H. platně stal jeho plnomocníkem. Z toho však plyne jen tolik, že byl stěžovatel proti odpůrci ve sporu Dr. Vladimírem H-ou platně zastupován. Že rekursní soud jest názoru opačného, odporuje odůvodnění napadeného usnesení. Se stěžovatelem jest souhlasiti i potud, že jest přípustné, by se strana dala zastupovati i několika advokáty, leč z toho zase jen plyne, že proti odpůrci v rozepři byl oprávněným zástupcem i Dr. Jaroslav K. i Dr. Vladimír H. a že se doručení rozsudku Dr. Jaroslavu K-ovi stalo proti odpůrci platně a účinně; důsledkem toho započala se však lhůta k podání odvolacího spisu dnem tohoto doručení, 28. červnem 1929, a jest odvolání, jež bylo podáno teprve 20. září 1929, opožděné. Názor stěžovatelův, že mohl i Dr. Jaroslav K., i Dr. Vladimír H. podati samostatný opravný prostředek, jest mylný a přičí se ustanovení prvního odstavce § 465 c. ř. s., podle něhož se vznášejí odvolání odevzdáním přípravného podání (odvolacího spisu) u procesního soudu první stolice, tedy jednoho spisu, nikoliv několika spisů.

Čís. 9648.

Žalobu o obnovu z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s. nelze podati na nejvyšším soudě, i když rozhodoval v základní rozepři ve třetí stolici.

(Rozh. ze dne 13. února 1930, Ck II 1/29).

Žalobu o obnovu, zadanou na nejvyšším soudě, jenž v základním sporu rozhodoval ve třetí stolici, nejvyšší soud odmítl.

D ů v o d y:

Ve sporu, jehož obnovy se žalobce domáhá, rozhodoval nejvyšší soud ve třetí stolici. Podle odůvodnění žaloby o obnovu není pochyby, že se žalobce dovolává důvodu obnovy podle čís. 7 § 530 c. ř. s. Žalobu o obnovu lze podle § 532 druhý odstavec c. ř. s. podati u soudu vyšší stolice jen, je-li tímto důvodem stížen jen rozsudek tohoto soudu vyšší stolice, a lze tudíž žalobu o obnovu z důvodu čís. 7 § 530 c. ř. s. u soudu vyšší stolice podati jen, byla-li skutková podstata rozsudku prvního soudu ve vyšší stolici změněna novými skutkovými zjištěními, a dotýká-li se důvod, z něhož žádáno o obnovu, jen těchto nových skutkových zjištění. Takový případ nemůže však u dovolacího soudu podle ustanovení o řízení před dovolacím vůbec nastati a ani v souzeném případě nastal, ježto dovolací soud přezkoumával jen právní posouzení skutkového děje, zjištěného nižšími soudy. Není tudíž nejvyšší soud příslušný, by o žalobě rozhodoval a bylo ji odmítnouti podle § 538 první odstavec a 230 druhý odstavec c. ř. s.

Čís. 9649.

I v řízení odvolacím jest přípustné nejen omezení žaloby, nýbrž i žádání jiného předmětu, nezmění-li se žalobní důvod.

K nabytí vlastnictví podle § 418 obč. zák. se nevyžaduje dokončení stavby. Jakmile se uskuteční veškeré podmínky pro nabytí vlastnictví ve smyslu § 418 obč. zák., nastává nabytí vlastnictví započítáním stavby.

Na případ nabytí vlastnictví pozemku třetí osobou zastavením se ustanovení § 440 obč. zák. nehodí.

(Rozh. ze dne 14. února 1930, Rv I 960/29.)

Co do předchozího děje poukazuje se na rozhodnutí čís. sb. 8034. **O d v o l a c í s o u d** po té napadený rozsudek potvrdil s tím, že místo slov »od 1. září 1921« kladou se slova »od 1. listopadu 1921«. **N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolání a uvedl v otázkách, o něž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Dovolatelé neprávem shledávají nepřípustnou změnu žaloby v odvolacím řízení podle § 483 c. ř. s. v tom, že žalobkyně teprve při odvolacím roku navrhla, by bylo uznáno právem, že žalovaní jsou povinni uznati vlastnictví k spornému pozemku od 1. listopadu 1921, na místo původně v žalobním žádání navrženého uznání vlastnictví od 1. září 1921, ježto prý nejde o omezení žalobního žádání proto, že uznáním takové změny by dovolatelé utrpěli ujmu, kdyby musili nésti břemena spojená s tím až do 1. listopadu 1921 (daň, dávky a pod.). Nehledíc ani k tomu, zda by tím bylo již převalováno na dovolatele břemeno takových dávek, jest v odvolacím řízení ovšem nepřípustna změna žaloby